

S. Olszowski udał się do Danii

Na zaproszenie duńskiego ministra spraw zagranicznych Knud Boerge Andersena udał się 12 bm. z wizytą oficjalną do Danii minister spraw zagranicznych Stefan Olszowski. Wkrótce po jego przybyciu rozpoczęły się oficjalne rozmowy polsko-duńskie. (PAP)

GWIAZDZ WIELKOPOLSKI

Poznań, piątek 13 kwietnia 1973

Nr 88 (9060)

Wyd. A

Cena 50 gr

Ukazuje się od 16. 11. 1945

POSIEDZENIE SEJMU PRL

O zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży

Wczoraj o godzinie 9.00 Marszałek Sejmu — Stanisław Gucwa otworzył plenarną sesję. Wśród posłów — Edward Gierek. W ławach Rady Państwa — jej członkowie z przewodniczącym Rady — Henrykiem Jabłońskim. W ławach rządowych — członkowie gabinetu z prezesem Rady Ministrów — Piotrem Jaroszewiczem. Na galeriach przeznaczonych dla publiczności — młodzież.

Minutą milczenia uczcili Izba pamięć tragicznie zmarłego Wiesława Ociepki, posła na Sejm, ministra spraw wewnętrznych.

W pierwszym punkcie porządku obrad sprawozdanie Komisji Nauki i Postępu Technicznego oraz Komisji Oświaty i Wychowania o rządowym projekcie uchwały „O zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży i jej udziale w budowie socjalistycznej Polski” przedstawił izbie pos. Stanisław Ciosek (PZPR).

Powiedział on, że mało jest problemów o tak doniosłym znaczeniu dla przyszłości kraju jak wychowanie młodego pokolenia. Odpowiedzialny jest za to cały naród. Dorobek VII Plenum KC PZPR wytyczył podstawowe kierunki sejmowej uchwały i programu działania rządu, zawarte w projekcie uchwały wskazania do-

tyczą wszystkich dziedzin wychowania młodzieży i dają w tym czasie potrzebę koordynacji frontu wychowawczego. Jedynym programem wychowawczym realizowanym harmonijnie przez instytucje socjalistycznego państwa i ognia szerokiego frontu społecznego jest najważniejszym warunkiem wychowania i samowychowania młodzieży.

S. Ciosek zwrócił uwagę na ważną rolę, jaką w realizacji tego programu przypada systemowi oświaty, nauczycielom i pedagogom. Podkreślił, że zgodnie z zapowiedzią zawartą w programie rządu w latach 1973/74 w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych wdrażany będzie do praktyki jednolity program wychowania socjalistycznego. Bogaty jest również program zamierzeń rządu dotyczący szkolnictwa wyższego.

W kształtowaniu postaw i charakterów młodzieży wiele zależy od zakładu pracy. Z samej istoty socjalizmu traktującego pracę jako jedną z wartości naczynych wynika, że nie wychowania przez pracę

za fundament kształtowania osobowości.

Kluczowym ogniwem w wychowaniu młodzieży jest rodzina. Stąd, tak wielką wagę przywiązuje się w projekcie uchwały i programie rządu do umacniania i rozwijania jej wychowawczych funkcji.

Przemawiając w imieniu Klubu Poselskiego PZPR, pos. Zdzisław Zandarowski podkreślił, że wielką, pozytywną zmianą jakie zaszły w sytuacji młodzieży w ciągu blisko 30 lat istnienia Polski Ludowej.

O rozwoju Polski w nadchodzących dziesięcioleciach decydować będzie zespolenie wartości ideowych i społecznych socjalizmu z rewolucją naukowo-techniczną. Do tych przed wszystkim zadań trzeba przygotowywać młodzież. Wychowanie socjalistyczne wymaga przyswojenia naukowej wiedzy o społeczeństwie, o doświadczeniach i perspektywach naszego narodu oraz prawnościach współczesnego rozwoju ludzkości. Jedynym programem wychowawczym, który powinien stać się najszerszą, patriotyczną platformą aktywności wszystkich Polaków.

Mówiąc o problemach szkoły i nauczyciela, Z. Zandarowski poinformował, że jesienią br. Komitet Centralny PZPR rozpatrzy kom. ksove założenia dalszego rozwoju szkoły polskiej, które następnie w formie projektu odpowiednich decyzji zostaną przedłożone przez rząd Sejmowi. Mówca podkreślił konieczność dalszego podnoszenia rangi zawodu nauczycielskiego, rolę rodziny i zakładu pracy, w procesie wychowania.

Należy w szkołach i uczelniach nadać odpowiednią rangę ruchowi przodownictwa w nauce, zaś w przemyśle, budownictwie i w gospodarstwach rolnych — doskonałości i rozwijać ruch współzawodnicztwa pracy, otaczać opieką ruch młodych nowatorów, mistrzów techniki i urodzaju.

Narada w Warszawie

W dniach od 9 do 12 bm. odbyła się w Warszawie, zorganizowana przez Centralną Agencję Fotograficzną RSW „Prasa — Książka — Ruch” narada naczelników redakcji i pracowników agencji fotograficznych, w której omówiono dalszy, bardziej wszechstronny rozwój współpracy.

Wystawa prac Picassa

W związku ze śmiercią P. Picassa w Muzeum Narodowym w Warszawie otwarta została 12 bm. wystawa jego prac znajdujących się w zbiorach tej placówki.

Posiedzenie Rady MBI

11 kwietnia w Moskwie odbyło się kolejne posiedzenie Rady Międzynarodowego Banku Inwestycyjnego. Rada postanowiła utworzyć w ramach MBI specjalny fundusz, z którego kredytowane będą przedsięwzięcia w dziedzinie pomocy gospodarczej i technicznej dla krajów rozwijających się.

Nominacja w ONZ

Sekretarz generalny ONZ, Kurt Waldheim zakomunikował o mianowaniu amb. A. Szewczenki na stanowisko zastępcy sekretarza generalnego do zagadnień politycznych i spraw Rady Bezpieczeństwa.

Rozmowy ZSRR — Meksyk

W czwartek rozpoczęły się na Kremlu rozmowy radziecko-meksykańskie.

20 posłów wypowiadających się w dyskusji nad programem zadań państwa w dziedzinie wychowania młodzieży i jej udziału w budowie Polski dnia dzisiejszego i jutrzejszego — jednomyślnie stwierdziło, iż dwa są najważniejsze elementy, które będą decydować o pomyślnej realizacji tego dalekosiężnego i historycznego programu, wyrosłego z myśli VI Zjazdu PZPR i skonkretyzowanego na VII Plenum: szkoła i rodzina.

Na zakończenie debaty zabrał głos prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz.

W głosowaniu Sejm przyjął uchwałę „O zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży i jej udziale w budownictwie socjalistycznej Polski”.

W drugim punkcie porządku obrad Izba uchwaliła Ustawę Konstytucyjną o przedłużeniu kadencji rad narodowych do 30 listopada br. Ustawa ozna-

Dokończenie na str. 2

Jutro

10 stron

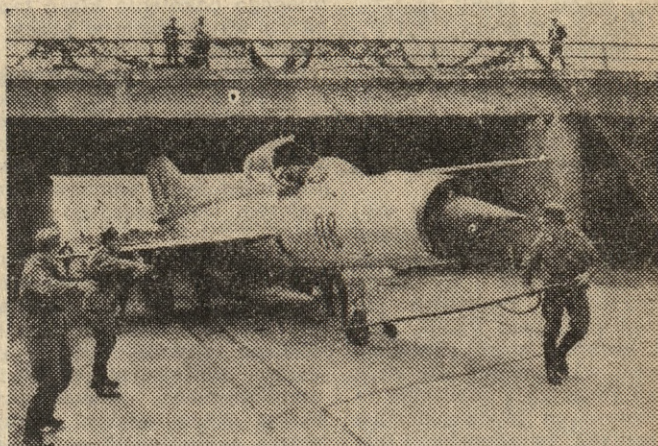
W sobotnim wydaniu „Głosu Wielkopolskiego”

zamieścimy m. in.

- „Słowa uczą — przykłady pociągają” relacja z dyskusji nad raportem o stanie oświaty;
- Co o tym sądzicie ni „Urlop z rodziną czy bez?”
- „Zmieniający się świat” — felieton naukowy.
- Czy będziemy mieszkać w chmurach?
- Dalszy ciąg publikacji na temat dociekań naukowców w walce z rakiem.
- Opinie — polemiki — odpowiedzi pt. „Samochód młody?”
- Ciekawi ludzie — ciekawe sprawy.

Cena 1 zł

Przed startem

Nowoczesny i skomplikowany sprzęt, którym dysponuje lotnictwo Ludowego Wojska Polskiego, wymaga najwyższych kwalifikacji ludzkich. Ważne jest m. in. wszechstronne przygotowanie pilotów do warunków bojowych. Na zdjęciu: na kilka minut przed startem.

Fot. — CAF

70-lecie II Zjazdu SDPRR

Na gruncie zasad pokoju i współistnienia

Uchwała KC KPZR

Komitet Centralny KPZR podjął uchwałę z okazji 70-lecia II Zjazdu Socjalistycznej Partii Robotniczej Rosji (SDPRR).

II Zjazd SDPRR rozpoczął się 30 lipca 1903 r. Historyczne znaczenie zjazdu dla całego świata polega na tym, że doprowadził do końca proces jednoczenia rewolucyjnych organizacji marksistowskich i że zgodnie z opracowanymi przez Lenina zasadami ideowymi, politycznymi i organizacyjnymi utworzona została partia klasy robotniczej Rosji — stwierdza uchwała KC KPZR.

Uchwała KC KPZR postanawia, że obchodom 70 rocznicy zjazdu należy nadać uroczysty charakter. Siedemdziesięciolecie poświęcone zostanie m. in. konferencji naukową która odbędzie się w Moskwie, oraz wiele wystaw obrazujących drogę, jaką przebyła KPZR.

KPZR zrzesza około 15 mln członków. Partia tym lepiej spełnia swą kierowniczą rolę,

im lepszy jest jej skład kadrowy, im lepiej jest zorganizowane działanie wszystkich komunistów — stwierdza dokument. Kierownicza rola partii zależy od poziomu dyscypliny partyjnej, siły przekonań ideowych i wyszkolenia teoretycznego komunistów, od konsekwentnej realizacji zasady centralizmu demokratycznego, od codziennej więzi komunistów z masami na wszystkich odcinkach budownictwa komunistycznego.

Uchwała stwierdza następnie, iż doniosłym wydarzeniem w życiu partii i całego narodu radzieckiego był XXIV Zjazd KPZR, który opracował jasną polityczną linię budownictwa komunistycznego na obecnym etapie.

Linia polityki zagranicznej KPZR w dziedzinie realizacji opracowanego przez XXIV Zjazd programu pokoju zapewnia pomyślne warunki zewnętrzne dla budownictwa komunistycznego w ZSRR; umocnienie światowej wspólnoty socjalistycznej, sprzyja rozwojowi ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego. Polityka zagraniczna KPZR jest wymierzona przeciwko imperialistycznej polityce agresji, zmierzająca do ugruntowania zasad pokojowego współistnienia i korzystnej współpracy z państwami o odmiennych ustrojach społecznych. (PAP)

Oddział Towarzystwa Finlandia—Polska powstał w Kuopio

W Kuopio, ważnym ośrodku życia gospodarczego i kulturalnego centralnej Finlandii, utworzony został przez grupę przyjaciół Polski przy poparciu miejscowych władz, lokalny oddział Towarzystwa Finlandia — Polska.

Na inauguracyjnym zebraniu obecny był przedstawiciel ambasady PRL w Helsinkach oraz przewodniczący Towarzystwa Finlandia — Polska prof. A. Heinonen, którzy zapoznali zebranych z całokształtem stosunków polsko-fińskich. (PAP)

Pogrzeb przywódców palestyńskich

Libański protest w Radzie Bezpieczeństwa

W śróde ambasador Libanu przy ONZ — Edward Ghorra wręczył przewodniczącemu Rady Bezpieczeństwa ONZ — Javierowi Cuellarowi (przedstawiciel Peru) notę protestacyjną w związku z ostatnim terrorystycznym atakiem komandosów izraelskich na Liban.

W nocie stwierdza się, że w wyniku tego ataku straciło życie 12 osób, a 29 zostało rannych. Powtarzające się akcje terrorystyczne ze strony Izraela, których celem jest Liban — stwierdza się w nocie — stanowią w istocie usankcjonowanie terroryzmu państwowego, stosowanego z premedytacją przeciw ludności libańskiej.

Nota przypomina, że w ostatnich 5 latach licznie akty terrorku przeciw Libanowi ze strony Izraela potępione zostały wielokrotnie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ oraz przez postępową opinię całego świata. Celem eskalacji terrorku jest eksterminacja ludności palestyńskiej i skłonienie do zrygnowania z należnych jej praw. Nota podaje również, że większość z 300 tys. Palestyńczyków pozbawionych ojczyzny przez terrorkistów syjonistycznych w 1948 roku żyje w obozach uchodźców na terenie Libanu w biedzie, nie widząc oznak poprawy swej sytuacji.

W ONZ zakomunikowano oficjalnie, że Rada Bezpieczeństwa zbierze się w czwartek o godz. 22.00 GMT, aby zbadać skargę libańską przeciwko Izraelowi w związku z agresją izraelską z 10 kwietnia.

W czwartek odbył się w Bejrucie pogrzeb trzech przywódców palestyńskich — Kamala Nassera, Mohameda Jussefa

Współpraca PRL - WRL w dziedzinie górnictwa

W Katowicach przebywała delegacja Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego Węgierskiej Republiki Ludowej z wiceministrem tego resortu Laslo Menyharth'em. W czasie pobytu na Śląsku delegacja została przyjęta przez wicepremiera Jana Mitrege i przeprowadziła w Ministerstwie Górnictwa i Energetyki rozmowy na temat dalszego zacieśnienia współdziałania górnictwa polskiego i węgierskiego.

Przedmiotem rozmów był także dalszy rozwój działalności polsko-węgierskiej spółki akcyjnej „Haldex”. (PAP)

W ścisłej jedności praw i obowiązków

Omówienie wystąpienia premiera P. Jaroszewicza w Sejmie

Dobiegł końca pierwszy etap realizacji postanowień VII Plenum KC PZPR. W minionych miesiącach problematyka młodzieży znalazła się w centrum uwagi partii, rządu i opinii społecznej. Tezy programowe VII Plenum spotkały się z pozytywnym oddźwiękiem, pobudziły refleksje nad sprawami młodego pokolenia, nad złożonością problemów jego wychowania i przygotowania do pracy dla ojczyzny.

Główny motyw debaty wynika z treści i właściwości obecnego etapu socjalistycznego budownictwa, w który wkroczyliśmy realizując uchwały VI Zjazdu PZPR. Złożone zadania, które określono mianem wychowania dla przyszłości zwiększają znaczenie zaangażowanych ideowo postaw społecznych, świadomości i inicjatywy, dyscypliny i odpowiedzialności obywateli Rzeczypospolitej.

Wszystkie te treści łączą się w jedną w procesie socjalistycznego wychowania młodych Polaków. Oto dlaczego partia, nadając decyzjom VII Plenum KC dalekosiężny, programowy charakter, zespółła w nich wizję „drugiej Polski” z określeniem dzisiejszych zadań w wychowaniu młodzieży, w urzędowaniu, w przyspieszonym rozwoju kraju.

Stanowczo opowiadamy się przeciw pływini i jednostronności postawy konsumpcyjnej, jak również przeciw koncepcjom rozpieszczania młodzieży sztucznego uwalniania jej od trudności, stwarzania jej cieplarnianych warunków. Chcemy, aby młodzi wyrastali, oto ceni nie tylko serdeczność, lecz i rozumną troskę rodziców, społeczeństwa i państwa. Troska rozumna oznacza zaś sprężenie wychowania i samowychowanie, bezwzględna współzależność tego, co młodzi od społeczeństwa otrzymują i tego, co społeczeństwu dają, ścisłą jedność praw i powinności, przywilejów i obowiązków.

Trzy składniki wysuwają się na czoło w wielkim zespole treści ideowo-wychowawczych. Pierwszy — to rosnące znaczenie wiedzy i kwalifikacji, równoznaczne z obowiązkiem nauki, kształcenia, wytrwałego przygotowania się do pracy w warunkach współ-

czesnego postępu nauki, techniki i organizacji. Czynniki drugi — to praca, dobrze i odpowiedzialnie wykonywana. Mocny akcent w całym procesie kształtowania młodego pokolenia kładzie się na wychowanie w pracy i przez pracę.

Czynnik trzeci — to wysoka dyscyplina zawodowa, społeczna i państwowa, określająca socjalistyczną postawę obywatela. Świadome zdyscyplinowanie musi być podstawowym walorem współczesnego Polaka.

Historyczną misją naszej młodzieży w sztafecie pokoleń Polski Ludowej jest wprowadzić kraj na wyżyny współczesnego rozwoju, uczynić go jeszcze silniejszym ogniwem socjalistycznej wspólnoty, jeszcze aktywniejszym współtwórcą ogólnoludzkiego postępu. Przyszłość, pomyślność i bezpieczeństwo Polski zależą od jednoci i współdziałania ze Związkiem Radzieckim oraz innymi państwami socjalistycznymi, ze wszystkimi siłami postępu wolności i pokoju na świecie. Kształtowanie internacjonalistycznej świadomości stanowi zasadniczą, integralną część składową procesów socjalistycznego wychowania.

Szczególną wagę przywiązujemy do spraw kształcenia. Obecnie raport komitetu ekspertów o stanie oświaty jest przedmiotem szerokiej dyskusji, której plan znajduje wyraz w projekcie uchwały Sejmu o systemie oświaty i wychowania. Za mierzący przedłożyć ją Wysokiej Izbie na sesji jesiennej.

Główną rolę w jednolitym systemie socjalistycznego wychowania odgrywa szkoła. Najściślej związki powinny łączyć szkołę i rodzinę.

Rząd widzi w powołanej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej ważnego sojusznika w sprawach związanych z kształtowaniem postaw obywatelskich młodzieży i będzie sięgał jej opinii w rozległej problematyce dotyczącej młodego pokolenia.

Doniosłą rolę w procesie wychowania spełnia nasze Ludowe Wojsko, otoczone szacunkiem narodu, szkoła patriotycznych postaw i wysokich kwalifikacji.

Mówiąc o jednolitym systemie wychowawczym, chciałbym podkreślić wagę opracowania skutecznych metod zapobiegania demoralizacji młodzieży. Nie jest to sprawa związana wyłącznie z młodziem. Opinia publiczna niejednokrotnie postulowała uwolnienie naszych miast od tych, którzy pasywnie na pracy uczciwych ludzi, utrudniają nam życie. Rząd przygotowuje projekt ustawy, która umożliwi skuteczne zwalczanie tego zjawiska. Konieczne jest także zwiększenie troski o te nieletnie grupy młodzieży, które z różnych przyczyn uległy procesowi demoralizacji, a które można przywrócić społeczeństwu.

Jest naturalne i społecznie cenne, że młodzież pragnie widzieć przed sobą perspektywę awansu, mieć świadomość postępu, posuwania się naprzód.

W szerszej skali wiąże się z tym konieczność przyspieszenia życiowego usamodzielniania się młodych. Nie sprzyja temu m. in. warunki mieszkaniowe. Popszemy je, realizując program budownictwa mieszkaniowego. W najbliższej przyszłości zamierzamy sukcesywnie wprowadzać system pożyczek mieszkaniowych dla studentów.

Program działania rządu obejmuje również inne ważne problemy. W sumie zawiera on ze-

spół pilnych i odpowiedzialnych zadań, w których realizacji sprawdzać się będzie stopień zrozumienia myśli przewodnich VII Plenum KC partii i obecnej sesji Sejmu.

Uchwała Sejmu PRL

Uchwała Sejmu o zadaniach narodu i państwa w wychowaniu młodzieży i jej udziale w budowie socjalistycznej Polski stwierdza, że przyszłość naszego narodu i rozwój kraju zależą od prawidłowego wychowania i wszechstronnego wykształcenia młodego pokolenia oraz jego pełnego udziału w budowie socjalistycznej ojczyzny. Socjalistyczne wychowanie dzieci i młodzieży to zadanie o znaczeniu ogólnonarodowym. Jego program stanowią tezy programowe VII Plenum KC PZPR. Sejm stwierdził potrzebę opracowania i wcielenia w życie jednolitego systemu wychowania przygotowującego młodzież do życia i pracy, do przyszłych zadań i należytego spełniania obowiązków wobec siebie i społeczeństwa. Fundamentem tego systemu są socjalistyczne idee wychowawcze zawarte w programie PZPR.

Uchwała składa się z trzech rozdziałów. Pierwszy z nich mówi o podstawowych celach socjalistycznego wychowania młodzieży. — Socjalizm — czytamy w nim m. in. — jest społeczną rzeczywistością i równocześnie dalekosiężnym ideałem — programem, który urzeczywistnimy. Pomijając tym ideale a jego dzisiejszym kształtem rozpisuje się o ogromie zadań do wypełnienia. Określa nie własnego miejsca w tym dziele jest obowiązkiem każdego przedstawiciela młodego pokolenia. Wielkie zadanie budowy „drugiej Polski” określa treść aktywności społecznej współczesnego Polaka i jego patriotycznej postawy.

Uchwała wskazuje na integralny związek patriotyzmu polskiego z internacjonalizmem, mówi o znaczeniu jednoci z ZSRR i innymi państwami socjalistycznymi.

Wskazuje się w tym dokumencie na potrzebę rozwijania przez wchodzącą w życie generację aktywności we współpracy z krajem, własnym miastem, gminą i zakładem pracy. Akcentuje się rolę wychowania przez pracę — jako fundamentu kształtowania osobowości zarówno w poczuciu praw jak i obowiązków.

Podkreśla się potrzebę rozwijania u młodzieży takich cech, jak prawość charakteru, rzetelność i odwaga przekonania, samodzielność myślenia, wrażliwość społeczna, szacunek dla starszych, uznanie dla zasług innych, poczucie piękna i zamiłowanie do porządku, uczciwość, odpowiedzialność za siebie.

Wicepremier J. Mitrega na terenach budowy Kaponiery i „Poloneza”

Wicepremier Jan Mitrega, który przybył na otwarcie II Krajowej Konferencji Informacyjnych w Poznaniu, 11 bm. zwiedził także w towarzystwie sekretarza KW PZPR — Alfreda Kowalskiego i przewodniczącego Prez. RN. Poznania — Stanisława Cozasia tereny budowy hotelu orbisowskiego „Polonez” oraz podziemne obiekty ronda Kaponiera, interesując się postępem prac.

Wczoraj uczestnicy Konferencji obradowali w sekcjach programowych. (res)

Dokończenie ze str. 1

czą jednorazowe przedłużenie kadencji o 6 miesięcy. Wiąże się to z tym, że zbyt krótko jeszcze działają gminne rady narodowe. Uwzględniono również to, że uchwały Krajowej Konferencji PZPR — odbędzie się ona w drugim półroczu — wzbogacając społeczno-polityczne treści kampanii wyborczej do rad narodowych.

Następne sprawozdanie Komisji Nauki i Postępu Techni-

bie i innych, poczucie godności własnej i poszanowanie godności drugiego człowieka. Ważnym zadaniem wychowania jest przygotowanie młodzieży do życia w rodzinie.

Rozdział drugi uchwały, mówiący o zadaniach młodzieży w budowie socjalistycznej Polski akcentuje, że obywatelska gotowość służenia sprawie Polski, jej rozwojowi i dobremu imieniu, jest naczelnym obowiązkiem całej młodzieży. Służba dla ojczyzny i społeczeństwa najpełniej przejawia się w zdobywaniu wiedzy pomnażającej materialny i kulturalny dorobek narodu. Sejm zwraca się z apelem do młodzieży polskiej, aby na miarę swych możliwości i na miarę naszych nowych potrzeb wznosiła wysiłki w pracy dla ojczyzny.

Na udział młodzieży — głosi uchwała — oczekuje rozwiązanie ogólnonarodowych i regionalnych zadań takich, jak budowa huty „Katowice”, Fabryki Samochodów Małolitrażowych, Portu Północnego. Młodzież nie może biernie oczekiwać na ulepszenia i zmiany, lecz powinna aktywnie uczestniczyć w społecznych przemianach — czytamy w uchwale.

Trzeci rozdział uchwały poświęcony jest obowiązkowi państwa i społeczeństwa w wychowaniu młodzieży. Podkreśla się w nim, że państwo będzie skutecznie koordynować działalność jednolitego frontu wychowawczego obejmującego: dom, szkołę, zakłady pracy, wojsko, instytucje kulturalne i oświatowe, prasę, radio, tv i wydawnictwa, działalność sportową i turystyczną. Szczególna rola przypada systemowi oświaty i szkolnictwa wyższego. Powinno ono zapewnić wszystkim środowiskom wyrównany poziom przygotowania i wyrównane warunki startu zawodowego i społecznego, ujawniać i rozwijać uzdolnienia każdego ucznia, studenta i młodego pracownika. Wskazuje się na zadania związane z rozwojem zainteresowań i twórczości kulturalnej wśród młodzieży, jak również masowego sportu. Omawia się drogi właściwego spożytkowania przez młodzież czasu wolnego. Podkreśla się konieczność usprawnienia opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą. Wskazuje się na znaczenie przygotowania młodzieży do obowiązków obrony ojczyzny; same siły zbrojne są ważnym czynnikiem wychowawczym.

Uchwała podkreśla, że pełnienie przez społeczeństwo i państwo ważnych funkcji opiekuńczych i wychowawczych nie może oznaczać osłabienia indywidualnej odpowiedzialności rodziców. W zakładach pracy należy stwarzać sprzyjające warunki adaptacji młodych pracowników, ukazywać możliwości i perspektywy dalszego kształcenia się i awansu. Jednym z najważniejszych zadań jest pobudzanie młodzieży do innowacji technicznych, popieranie ruchu racjonalizacji i współzawodnictwa pracy w rolnictwie.

W zakończeniu uchwały stwierdza się, że Sejm z uznaniem przyjął podjęcie przez rząd wszechstronnych prac nad przygotowaniem kompleksowego programu działania w dziedzinie wychowania dzieci i młodzieży. (PAP)

cznego o rządowym projekcie Ustawy o utworzeniu Urzędu Energii Atomowej przedłożył Izbie pos. Marian Miśkiewicz (bezp.). Urząd Energii Atomowej, obok czuwania nad rozwojem energetyki jądrowej będzie miał również zadania zintensyfikowania i upowszechnienia zastosowań promieniowania jądrowego. Ma być też odpowiedzialny za koordynację i realizację wszystkich badań atomowych.

Z kolei sprawozdanie Komisji Nauki i Postępu Technicznego o rządowym projekcie Ustawy o zmianie przepisów o tytułach naukowych oraz organizacji instytutów naukowo-badawczych zreferował pos. Witold Łukasiewicz (PZPR). Projekt przewiduje m. in. utworzenie jednej centralnej komisji kwalifikacyjnej d.s. kadr naukowych. W celu stworzenia korzystnych warunków dla przepływu kadr naukowych przewiduje się zlikwidowanie istniejącego stanowiska, samodzielnego pracownika naukowo-badawczego. Osoby zajmujące to stanowisko, o ile mają tytuł profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego zostaną powołane na stanowiska profesorskie. Pozostali pracownicy naukowo-badawczy zostaną — z mocy ustawy — docentami.

W głosowaniu Izba uchwaliła te dwie ustawy.

W ostatnim punkcie porządku dziennego — Sejm zatwierdził uchwałę Rady Państwa w

sprawie powołania na stanowisko ministra spraw wewnętrznych — Stanisława Kowalczyka.

Kilkanaście minut po godzinie dziewiętnastej trzykrotne uderzenie Łaski Marszałkowskiej obwieściło zakończenie obrad. (PAP)

„Stefan Batory” rozpoczął sezon

„Odświeżony” po dorocznym przeglądzie w Gdańskiej Stoczni Remontowej flagowy statek PMH „Stefan Batory”, opuścił 12 bm. Gdynię, rozpoczynając pod dowództwem kpt. Stanisława Petrusiewicza nowy sezon liniowy na trasie do Kanady.

Sezon ten zapowiada się po myślnie. W pierwszym, tegorocznym rejsie nasz transatlantyk ma zapewniony komplet pasażerów. Tak więc z powodzeniem wytrzymuje on konkurencję linii lotniczych w przewozach przez Atlantyk oraz innych zagranicznych statków pasażerskich.

„Stefan Batory” ma już za sobą 4 sezon pływania pod białoczerwoną banderą. Przez jego pokład przewinęło się już przeszło 59 tys. pasażerów, którzy są pełni uznania dla walorów statku i jego obsługi. W ubiegłorocznym sezonie statek ustanowił wszelkie rekordy, przewożąc między portami europejskimi i Kanadą ogółem 17.400 osób. (PAP)

SPORT-SPORT

Hokejowe MS

Polska — Finlandia 1:1

W czwartek po południu w pierwszym tego dnia meczu hokejowych mistrzostw świata grupy „A” Szwecja wygrała z NRF 12:1 (2:1, 6:0, 4:0).

W meczu tym widać było wyraźnie, że drużyny są już zmęczone moskiewskim maratonem. Oba zespoły grały poniżej swych możliwości, akcje były wolne, niemrawe. Szwedzi, którzy bardzo dobrze przygotowali się do tegorocznych mistrzostw, zdecydowanie przeważali.

O wielkiej przewadze Szwedów świadczy choćby to, że oddali oni na bramkę przeciwnika 86 strzałów, w tym 67 celnych, lecz obronnych przez bramkarza, podczas gdy hokeiści NRF zaledwie 18, w tym 8 celnych.

Wielozorem doszło do jednej z największych niespodzianek tegorocznych mistrzostw świata. Tym przyjemniejszą, że jej autorem był zespół polski, która po dramatycznym pojedynku zremisowała z Finlandią 1:1 (0:1, 1:0, 0:0). Bramkę dla Polski zdobył w 33 min. Jan Szeja, a dla Finlandii w 12 min. — Kuusisto.

Takiego wyniku nikt się przed meczem nie spodziewał. Po środkowej przerwie z ZSRR nasi hokeiści nie zalemali się, a przeciwnie walczili z wielką ambicją i wolą zwycięstwa. Nasza drużyna rozegrała dobry mecz, a wszystkie formacje zasłużyły na pochwałę, demonstrować lepszą formę niż w poprzednich występach. Wprawdzie Finowie oddali więcej strzałów na naszą bramkę, lecz Polacy mieli więcej tzw. czystych pozycji, w których mogły paść bramki.

TABELA	
1. ZSRR	16:0 90-12
2. Szwecja	13:3 47-16

Łucznicy Poznania przed sezonem

Jak wykazały łucznicze halowe zawody kontrolne w Przemyślu i Opolu, reprezentanci Poznania, zwłaszcza zawodnicy i zawodniczki Surmy i Warty, w pełni wykorzystali okres zaprawy zimowej. Potwierdziły to wyniki uzyskane w obu wyższych wspomnianych miastach. Specjalnie korzystnie zaprezentowali się wśród seniorów Wojciech Szymańczyk, który w turnieju opolskim pozostawił w pobitym polu całą stawkę kadrowców. W strzelaniu na 50 m. uzyskał dobry wynik — 1257 pkt. Mniej pomyślnie wypadł start naszych łuczników. Uplasowali się one w drugiej dziesiątce w Opolu.

Najbliższa próba dla zawodników i zawodniczek Surmy, będąca dwudniowym mistrzostwem klubu w dniach 14 i 15 bm. Impreza ta Surma oficjalnie otwiera tegoroczny sezon na swoich torach przy al. Reymonta.

Polska-USA 12:2

Udany występ pięściarzy polskich

Reprezentacja bokserska Polski, która 8 bm. wyjechała na tournée do Stanów Zjednoczonych rozegrała już pierwsze spotkanie odnosząc zwycięstwo 12:2.

Mecz odbył się w siedmiu wagach w miejscowości Ellsabeth w stanie New Jersey. Przeciwnikiem drużyny polskiej był zespół Golden Gloves z New Jersey. Największe wrażenie na publiczności zrobił w zespole polskim Leszek Błażynski i Witold Stachurski.

A oto wyniki walk: w wadze muszej Leszek Błażynski wygrał przez nokaut w pierwszej rundzie, po niecałych 2 minutach walki, z Jamesem Livinstonem; w kogucie — Krzysztof Madaj wypunktował Henry Arthura; w półciężkiej Andrzej Jagielski przegrał na punkty z Williamem Berry; w lekkiej Ryszard Tomczyk wygrał 2:1 z Danny Danielsem. Ten wygrał był mocno krytykowany przez publiczność, która była zdania, że walkę wygrał pięściarz amerykański. W lekkośredniej Henryk Janowski pokonał Jackie Pougha, w średniej Witold Stachurski zdeklasował Larry Giello, w półciężkiej Stanisław Dragan wygrał z Donem Werra.

W sobotę 14 bm. reprezentacja Polski rozegra oficjalnie między państwowe spotkanie z reprezentacją USA. (PAP)

Polska organizatorem mistrzostw świata żużlowców

W Genewie zakończyły się obrady Międzynarodowej Federacji Motocyklowej. Po raz pierwszy Polska będzie organizatorem finału międzynarodowych mistrzostw świata na żużlu. Przyznaje tej imprezy naszemu krajowi świadczy o uznaniu organizacji międzynarodowych imprez sportowych w Polsce. Przyznany Polsce finał międzynarodowy przewidziany jest 15 września, natomiast finał mistrzostw świata par rozegrany będzie 15 czerwca w Manchesterze. (o-b)

Telefony

W Sobieszkach w pow. kaliskim spłonęły z nieustalonych przyczyn 2 stodoły. Straty szacuje się na 90 tys. zł.

W Biniewie w pow. ostrowskim zginął 16-letni rowerzysta Ryszard Z. Wyjechał on nagle z przyczepy na drodze jęzdn i wpadł pod ciężarówkę.

U zbiegu ul. Towarowej i Niezłomnych doszło do winy kierowcy ciężarówki do zderzenia się z „Fiatem”. Prowadzący „Fiat” Jerzy C. doznał ciężkich obrażeń ciała. Straty przy obu pojazdach szacuje się na 40 tys. zł.

Do szpitala w Środzie przewieziono 12-letnią Wiesławę T., która wpadła pod samochód ciężarowy. W Spławiu został z kolei postracony przez samochód 53-letni Józef N. Stwierdzono u niego wstrząs mózgu i złamanie 4 żeber. (b)

POGODA

Zachmurzenie o charakterze zmiennym, miejscami przelotne opady deszczu ze śniegiem lub deszczu. Temperatura maksymalna od 4 stopni na północy, do około 10 na południowym wschodzie. Wiatry słabe i umiarkowane z kierunków północno-zachodnich i zachodnich.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Zbyszek Kruszone

GŁOS WIELKOPOLSKI — Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Adres pocztowy: skrytka pocztowa 1074, 60-959 Poznań • Redaguje Kolegium: Marian Flejsterowicz (zastępca redaktora naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Wiesław Porzycki (redaktor naczelny), Zbigniew Szumowski, Jerzy Watasek • Telefon: 600-41 łączy wszystkie działy. Dział łączności z Czytelnikami 657-18. Redaktor naczelny 454-09. Zastępca red. naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji 648-85. Sekretariat 454-09. Dział miłośni 659-39. Redakcja nocna 430-73 i 453-31 • Wydawca: RSW „Prasa-Książka-Ruch” — Poznańskie Wydawnictwo Prasowe • Biuro Ogłoszeń, ul. Grunwaldzka 19, 60-959 Poznań tel. 659-16. Za treści i terminy druku ogłoszeń nie odpowiadamy. • Reklamskie nie zamówionych redakcja nie zwraca • Druk: PZG im. M. Kasprzaka — Poznań • Prenumerata: wpłaty na kwartał (52 zł), półrocze (104 zł), lub rok (208 zł) — przyjmują za pośrednictwem blankietów PKO — RSW „Prasa-Książka-Ruch” — Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki, ul. Zwierzyniecka 9, 60-813, Poznań, na konto PKO nr 5-6-151 oraz listonosze i urzędy pocztowe

Gospodarność przerosła planistów

Fabryki eksportujących maszyn w Wielkopolsce wiele; przedsiębiorstw, z których ponad połowę wyrobów trafia za granicę — także sporo; natomiast zakład zbudowany specjalnie dla obsługi granicznego klienta — to już wyjątek. Jest nim Fabryka Urządzeń Mechanicznych „Ponar-Komo” w Ostrzeszowie, specjalizująca się w produkcji elektromagnetycznych sprzęgów do maszyn budowlanych i różnego typu obrabiarek.

Generalnym odbiorcą tych wyrobów jest Związek Radziecki, którego olbrzymie zapotrzebowanie zadecydowało o budowie tego dużego, nowoczesnego zakładu, nastawionego specjalnie na taką właśnie produkcję.

Nasz przemysł także używa tego rodzaju sprzęgów i dotychczas trochę wytworzył ich w kraju, a sporo importował z zagranicy. Duża różnorodność typów przy niewielkich ilościach nie stanowiła dostatecznego ekonomicznego uzasadnienia dla kosztownej bądź co bądź inwestycji — budowy specjalistycznej fabryki. Zawarcie wieloletniego kontraktu z naszym wschodnim sąsiadem zmieniło całkowicie kalkulację.

Przy ustalaniu lokalizacji, wybór padł na Ostrzeszów, gdzie sprzęgła produkowano już od 1969 roku. Decyzja okazała się trafna, a Ostrzeszów nie zawiodł nadziei. W rekordowym tempie w ciągu 27 miesięcy stanęła tam kosztowna blisko pół miliarda złotych, piękna nowoczesna fabryka, która w lipcu ub. roku rozpoczęła pracę. W efekcie produkcja sprzęgów rozpoczęła w tym mieście w 1969 roku ilości 13 000 sztuk i powiększała się do 75 000 — w 1970 roku oraz 180 000 — w 1971. w roku ubiegłym osiągnęła już 240 000 sprzęgów.

Będziemy robić więcej

Nowy zakład, zgodnie z założeniami inwestycyjnymi, ma produkować 350 000 sprzęgów rocznie, z czego 85 procent dla Związku Radzieckiego, a 15 procent dla kraju, i do tej wielkości produkcji obecnie się zbliża.

Już te ilości stawiają ostrzeszowską fabrykę wśród największych producentów sprzęgów w Europie, a przecież 1450-osobowa załoga nie powiedziała jeszcze ostatniego słowa. Według opinii dyrektora fabryki — inż. Józefa Zaremby — bez dodatkowych większych inwestycji, głównie drogą podniesienia zmianowości, produkcję można i zamierza się podnieść do 500 000 sztuk rocznie. Oznacza to przekroczenie o blisko 50 procent planów, w których przewidziano no przedtem pracę jedynie na półtorę zmiany. Pozwoli to nie tylko na pełne zaspokojenie potrzeb krajowych, ale otworzy nowe możliwości eksportowe i umożliwi nawiązanie kooperacji z innymi krajami, szczególnie w ramach RWPG.

Sprawa nie jest oczywiście zupełnie prosta, bowiem współ pracę taką poprzedzić musi działalność normalizacyjna — ujednolicenie pod względem wymiarów i kształtów systemu połączeń sprzęgów z maszynami. Mimo to, już wstępne rozmowy dały pozytywne efekty.

Pierwszym dodatkowym klientem jest przemysł NRD,

którego roczne potrzeby sięgają 12 000 sprzęgów. W myśl za warteo w styczniu porozumienia, w bieżącym roku wysłana zostanie pierwsza partia infor macyjna (200 sztuk). Drugim kontrahentem, z którym rozmowy przeprowadzono w lutym, jest Czechosłowacja.

Miasto wygrało swą szansę

Ostrzeszów nie sprawił zawodu. Wygrał także swoją własną szansę. Bo czymże jest dla niewielkiego miasta właśnie taka inwestycja — nowoczesna fabryka o wysokim poziomie technologii produkcji, wytwarzająca precyzyjne, skomplikowane i cenne wyroby?

To nie tylko kilka nowych obiektów w panoramie miasta, ale przede wszystkim półtora tysiąca miejsc pracy dla wysoko kwalifikowanych fachowców, 100 nowych mieszkań w roku ubiegłym i 60 dalszych w bieżącym. Także — piękny hotel robotniczy ze 100 miejscami w jedno- i dwu osobowych pokojach, z salą klubową, uroczą kawiarenką oraz stołówką (takiej ładnej i schludnej sali konsumpcyjnej nie powstydziłaby się niejedna kawiarnia). To także nowa szkoła, to wreszcie rozbudzenie zainteresowań i ożywienie życia kulturalnego i sportowego.

Czyż nie jest dostatecznie wymowny fakt, że realnych kształtów nabiera projekt budowania w ramach stworzone-

go już ośrodka sportowego także krytej pływalni, o której jeszcze parę lat temu młodzież ostrzeszowska nie mogłaby nawet marzyć?

Młodzież nadaje ton

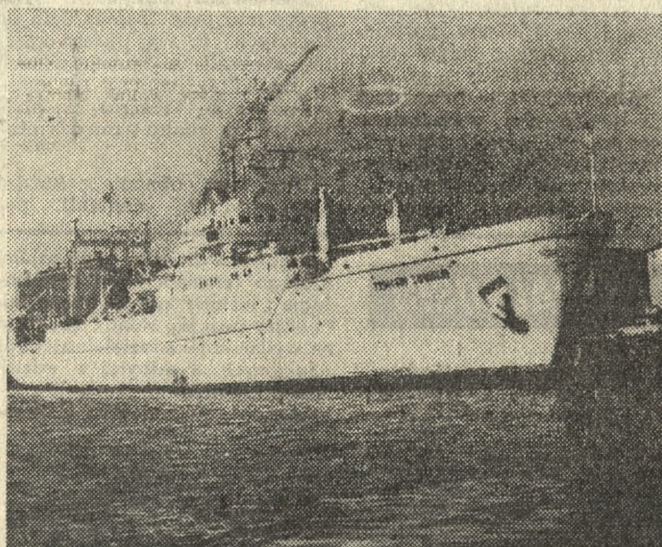
Młodzież ostrzeszowska, to właściwie odrębny temat. W młodej fabryce stanowi ona zdecydowaną większość załogi. Zakładowa organizacja ZMS znalazła tu olbrzymie pole do popisu i ma już duże sukcesy na swym koncie.

W tym, że zakład szybko do chodzą do planowanych zdolności produkcyjnych wiele zasługi ma właśnie młodzież z ZMS. Oni obejmowali patronatami najtrudniejsze odcinki pracy, oni prowadzą rywalizację pomiędzy poszczególnymi stanowiskami roboczymi, gniazdami obróbkowymi, liniami produkcyjnymi i całymi wydziałami, oni wreszcie szeroka falą włączyli się do ruchu racjonalizatorskiego. 48 pomysłów zgłoszonych w zeszłym roku przez młodych racjonalizatorów i zastosowanych już w produkcji daje 1 635 000 złotych oszczędności rocznie. W tym roku, realizując zobowiązania na część V Zjazdu ZMS, młodzież zgłosiła już kilkanaście innych wniosków, których efekty nie będą mniejsze.

Widać, że w młodym, nowo czesnym zakładzie ostrzeszowskim — młodzież jest gospodarzem.

WITOLD de MEZER

Pływające laboratorium

Statek naukowo-badawczy Morskiego Instytutu Rybackiego — m/s „Profesor Siedlecki” powrócił z pierwszego rejsu eksploatacyjnego. Na wodach Atlantyku przebywał on trzy miesiące. Polskie pływające laboratorium naukowe zbudowane przy wydatnej pomocy FAO, zajmuje się zagadnieniami środowiska morskiego i jego wpływu na koncentrację ryb i innych żywych organizmów badaniami biologicznymi i t.d. Zespół naukowców „Siedleckiego” zajmuje się również zagadnieniem narzędzi i urządzeń łowczych oraz technologiami w zakresie zabezpieczania odłowów, przetworstwa, produkcji nowych asortymentów a także badaniami i próbami nowych maszyn. Opracowuje się tu również mapy rybne i dokumentację łowisk. Fot. — CAF

Motoryzacyjny amok

Korespondencja własna z Jugosławii

Kiedyś któregoś dnia wzięliem do ręki belgradzką „Politykę” czoło pierwszej strony zajmowała obszerna informacja o katastrofie autobusu sowej. Kilkanaście kilometrów od Belgradu, w kierunku na Novi Sad, autobus jadący z szybkością 101 (!) kilometrów na godzinę wpadł na drzewo. Niemal doszczętnie się rozbił, a z jego wnętrza — jak relacjonował reporter gazety — wydobyło 6 zabitych i 57 rannych pasażerów. Przyczyna wypadku: pęknięcie opony na skutek zbyt wielkiej szybkości. Katastrofa wydarzyła się późnym wieczorem, przy dość mglistej pogodzie.

Opowiadano mi później, że w okresie od wczesnej wiosny aż prawie do schyłku jesieni każdy weekend kosztuje kilkadziesiąt ofiar śmiertelnych i setki rannych.

Niektórzy uważają, że wszystkim winien notowany od kilku lat w Jugosławii prawdziwy amok motoryzacyjny. Rocznik statystyczny wskazuje, że w 1955 roku jeździło po tym kraju 125 000 samochodów osobowych, a w 1971 było ich ponad 873 000.

Nie chciałbym twierdzić, że najczęściej w Jugosławii spotykanym samochodem jest popularna „Zastawa-750”, choć to właśnie ten pojazd zmotoryzował ów kraj, podobnie jak „Fiat-500” Włochy. Dzisiaj ambicją większości Jugosłowian — przy trwającej popularyzacji małej „fici” — jest posiada-

nie samochodu większego, wygodnego. Chętnie więc kupuje się „Skody”, „Moskwice” czy „Fiaty 125 pz” (montowane w zakładach „Zastava”) i różne typy „Fiat”-ów włoskich. Sporo jest też samochodów różnych marek zachodnich, w nie małym stopniu nabywanych przez Jugosłowian pracujących poza granicami kraju.

Cztery lata temu „Volkswagen” montowany w Sarajewie kosztował 22 000 dinarów, dzisiaj płaci się za ten sam pojazd 47 800. Zwykowały też ceny na „Zastawę”, „Fiaty” i inne wozy. I chociaż samochód można kupić na raty dla amatorów ten atrybut dobrobytu to sprawa wielu wyrzeczeń i konieczność znacznych oszczędności.

Tajemnica szybkiego rozwoju motoryzacji nie leży wyłącznie w sferze produkcji rodzimej; w końcu 1971 r. wynosiła ona niespełna 120 000 sztuk.

Często własnymi pojazdami wracają Jugosłowianie z zagranicy, szczególnie z NRF, gdzie przez szereg lat pracują.

W okresie pracy gromadzi się fundusz i albo ma się właśnie ambicję przejechać własnym samochodem do ojczyzny, albo też przesyła się pieniądze na jego zakup rodzinie w kraju.

Upowszechnienie się „czterech kółek” stwarza wiele problemów i tutaj. Główny z nich to wypadki. W ciągu zeszłego roku w ich wyniku zginęło 4000 osób a około 50 000 odniosło rany. Podstawowa przyczyna kraks to nieostrożna, brawurowa jazda, nieprzestrzeganie przepisów ruchu, a nade wszystko nadużywanie alkoholu. Siadanie za kierownicą po pijanemu stało się tu dawno prawdziwą plagą. A o skutkach lekkomyślności przestrzegają na przydrożnych drzewach i słupach wieńce zawieszane tutaj ku przestrodze żyjącym...

Sporo však utyskiwań sly szalem na temat szkolenia kierowców zwłaszcza amatorów. Tylko 12 godzin jazd i przełożone tematyka techniczna godziny teoretyczne — oto główny nurt szkolenia (skąd my to znamy?). A tymczasem jazda w warunkach jugosłowiańskich wymaga często szcze-

gólnych umiejętności. Zwłaszcza w okresach, gdy panują silne mgły, na trasach obfitujących w liczne zakręty i wzniesienia. Nietrudno o wypadek.

Mimo szybkiego postępu motoryzacji dopiero przed kilkoma laty podjęto szereg przedsięwzięć inwestycyjnych dla usprawnienia ruchu, a więc i dla poprawienia bezpieczeństwa komunikacji. W Belgradzie pobudowano w centrum podziemne przejścia dla pieszych (z ruchomymi schodami). Na wylocie z miasta — na Zagrzeb i Kragujevac — usytuowano bezkolizyjne rozjazdy w kierunku na nowe odcinki autostrad. Rozwojowi motoryzacji podporządkowuje się nie tylko układ komunikacyjny stolicy. Także innych miast, m. in. Skopje i Nowego Sadu. Poprawia się też wiele dotychczas źle utrzymanych szos, a niebawem rozpocznie się budowę autostrad z Suboticy do Belgradu a zatem od granicy z Węgrami na południe i Zagrzebia do Rijeki, nad wybrzeże Adriatyku. Przy stałym rozwoju turystyki, zwłaszcza zwiększającym się napływie gości z całej Europy, te przedsięwzięcia to konieczność.

Tak jak koniecznością jest porządkowanie spraw parkingowych w dużych miastach. Do Belgradu mają już zamknięty wjazd autobusy turystyczne. A i tak znalezienie miejsca na zaparkowanie pojazdu w śródmieściu trwa wiele minut. Zaś czas parkowania ograniczają automaty (1,5 godz. — 1 dinar). Jeszcze gorzej z garażami w nowych osiedlach. Mówi się o komputerowej metodzie wyliczania liczby garaży potrzebnych na przyszłość, ale z góry zakłada się, że nie każdy samochód musi mieć „dach nad głową”, tym bardziej, że budowa takich go — pomieszczenia — kosztuje obecnie połowę ceny samochodu średniej klasy.

Mimo wszystkich przedsięwzięć jakoś trudno ocenić, by nadszły one za rosnącym tempem motoryzacji. Ona wyprzedza inwestycje komunikacyjne. A przecież nie tak znów odległy jest czas jeszcze intensywniejszej produkcji pojazdów. Planisci już ustalili, że sama tylko „Crvena Zastava” ma w 1976 r. osiągnąć produkcję pół miliona samochodów. I choć sporo „Zastav” zapewne zakupi zagranicą — większość pozostanie jednak na jugosłowiańskich szosach i ulicach miast.

EUGENIUSZ COFTA

Cień optymizmu w walce z rakiem (II)

Nadzieja w immunoterapii

Kiedy pani Mary Brown, na pozór tryskająca zdrowiem i pełna werwy gospodyni domowa z Dallas, zachorowała przed 7 laty na raka piersi, doktorzy zdecydowali się na radykalną operację, usuwając piersi wraz z całym układem limfatycznym i węzłami chłonnymi. Następnie, jak zwykle w takich wypadkach, zastosowali pooperacyjne leczenie, polegające na naświetlaniu promieniami Roentgena i gamma bomby kobaltowej.

Jednakże, kiedy przed dwoma laty pani Brown zgłosiła się ponownie z objawami nawrotu choroby, lekarze po zastosowaniu nowej serii naświetlań orzekli, że przerzuty choroby są w takim stadium, iż dalsze leczenie jest bezcelowe.

Wówczas to zrozpaczona kobieta poddała się leczeniu eksperymentalnemu — immunoterapii, polegającej na uodpornianiu organizmu przez wytworzenie w nim przeciwciał odpornościowych, odpierających atakującą chorobę. W wypadku pani Brown lekarze zdecydowali się użyć bakterii gruźlicy, zakładając, że jeśli organizm pacjentki potrafi się im skutecznie przeciwstawić, to równy opór stawia w przypadku raka.

Wkrótce po rozpoczęciu kuracji objawy chorobowe zaczęły się cofać, miejsce operowane zabiłło się i chociaż żaden z lekarzy nie twierdzi, iż choroba jest całkowicie wyleczona, jednakże wszyscy zgadzają się, że zastosowanie immunoterapii utrzymało ją przy życiu.

Przypadek pani Brown to tylko jed-

na z dramatycznych interwencji wkraczającej do nauki i gwałtownie rozwijającej się immunoterapii — nauki o naturalnych czynnikach obronnych organizmu, która z wolna staje się potężną bronią w rękach lekarzy w ich długiej, żmudnej walce z chorobami nowotworowymi, na które tylko w br. zachorowało w USA 650 000 osób i które pochłonęły 350 000 ofiar.

Dotychczasowe tradycyjne sposoby leczenia, jak energia promienista, chemioterapia, wewnątrzustrojowe leczenie ciałami promieniotwórczymi, podawany choremu doustnie i w zastrzykach, jak również preparaty hormonalne i leki chemiczne dają wciąż jeszcze zbyt małe wyniki, przy czym powodują częstokroć nieodwracalne efekty uboczne, równie groźne jak same nowotwory.

W tej sytuacji immunoterapia, daleka od takiego ryzyka, wydaje się mieć dużą przyszłość. Czy spełni pokładane w niej nadzieje i stanie się naczelną bronią w walce z chorobami raka?

Być może, w niedługim już czasie otrzymamy odpowiedź na to pytanie z Centrum Badawczego Chorób Raka w Nowym Jorku, które zajmuje się kontrolą i opracowywuje metody leczenia tej choroby, wymieniając wzajem-

ne doświadczenia z pokrewnymi ośrodkami badawczymi innych krajów. Dyrektor Instytutu, dr Alan Good, który specjalizował się w dziedzinie chorób nowotworowych na uniwersytecie w Minnesocie i jest autorem licznych prac naukowych i publikacji, wyraził przekonanie, iż immunologia jest kluczem nie tylko do zwalczania raka, ale i wielu innych chorób.

Osiągnięcia Gooda w dziedzinie immunologii opierają się na doświadczeniach innych badaczy, sięgających roku 1796, kiedy to angielski lekarz Edward Jenner zaszczerpił 9-letniemu chłopcu wyciąg z krosty chorej na ospę krowy w celu uodpornienia go przeciwko tej chorobie, ponieważ zauważył, że dziewczęta pracujące w dojrani i stykające się z chorymi zwierzętami, rzadko zapadały na ospę.

Odkrycia Pasteura w 1850 r. były krokiem milowym w nowo powstałej teorii, której mechanizm był jeszcze nieznan, kiedy następnie w 1891 r. amerykański lekarz William Coley po raz pierwszy miał możliwość przekonać się o dobrodziejstwach zaszczepiania pacjentom chorym na raka pewnych bakterii chorobotwórczych. Pomimo, że doświadczenia Coley'a wyprzedzały znacznie ówczesny stan wiedzy me-

dycznej, oficjalnie nie zostały uznane. Immunologia stawała się wiedzą stopniowo. Istnienie przeciwciał odkryto w końcu XIX w., zaś dopiero w 1940 r. lekarze ostatecznie uznali, że wadliwe funkcjonowanie systemu immunologicznego względnie jego brak powoduje wystawienie organizmu na wszelkiego rodzaju infekcje.

W kilkanaście lat potem Australijczyk Sir Frank MacFarlane Burnet wraz z dr. Lewisem Thomasem sugerowali wzajemny związek systemu immunologicznego i powstawania raka.

Tezę o współzależności pomiędzy systemem immunologicznym organizmu i zapadaniem na nowotwory można zatem sprowadzić do tego, iż wszyscy chorujący na raka dotknięci są podobnymi zaburzeniami funkcjonowania tego systemu.

Inne studia badawcze i liczne doświadczenia potwierdzają teorię Gooda.

Para szwedzkich lekarzy Karl i Inggerd Hellstrom odkryła, że niektórzy chorzy na raka posiadają w organizmie zespoły znane jako „czynniki blokujące”, które uprzedzają system uodpornienia na wypadek ataku choroby oraz czynniki „odblokowujące”, dzięki którym można będzie opracować z kolei metodę uwalniania tego systemu od czynników hamujących.

Kolejny odcinek pt. „Badacze nie ustępują” — zamieścimy w jutrzejszym wydaniu „Głosu”.

HUMOR • SATYRA

TEATRY

POLSKI — g. 19 „Zemsta”.
NOWY — g. 19 „Macbeth”.
OPERA — g. 19 „Cyryl i Seweryn”.
OPERETKA — g. 19 „Kraina śmiechu”.
MARCINEK — g. 10 i 17 „Błękitny jeź”.

KINA

KDF MUZA — g. 10, 12, 14 „Piękność dnia” (fr. 18 l.), g. 16, 18, 20 „Rewizja osobista” (pol. 18 l.).
KDF PALACOWE — g. 15.30 „Magazyn przyrodniczy („Ślepy po likan”)”, g. 17.30 „Oto jest gwaźdrzyca” (ang. 16 l.).
APOLLO — g. 10, 12.30, 15, 17.30 „Z tamtej strony teczki” (pol. 16 l.).
BALTYK — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Tylko wtedy gdy się śmieje” (ang. 14 l.).
CZERNASTKA — g. 10, 12.30, 15 „Wielka włóczka” (fr. 11 l.), g. 17.30 „Oszukany” (USA 18 l.).
GONG — g. 14, 17, 20 „Queimada” (wł. 16 l.).
GRUNWALD — g. 16.30 „Hataři” (USA 11 l.), g. 19.30 „Dziwaczyna z gór” (jug. 16 l.).
GWIAZDA — g. 10, 12, 14, 16, 18 „Barbarella” (wł. 16 l.), g. 20 „SDKF (seans zamknięty)”.
KOSMOS — g. 17, 19.30 „Prywatna wojna Murphya” (ang. 16 l.).
MALTA — g. 15.30 „Młodzi zakochani” (radz. 14 l.), g. 17.30, 20 „Nie ma nic lepszego od złej pogody” (bułg. 16 l.).
MINIATURKA — g. 15.30 „Kajtek i nowy braciśzek” (weg. 7 l.), g. 17.30 „Poślizg” (pol. 16 l.).
OSIEDLE — g. 15.30, 17.30, 19.30 „Winowajca potrzebny od zaraz” (bułg. 14 l.).
PANCERNIAK — g. 17, 19.30 „Konert” (pol. 14 l.).
PRZYJAZN — g. 15.30, 18, 20.15 „Dawid Copperfield” (ang. 14 l.).
RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Narkomani” (USA 18 l.).
RUSALKO (Swarzędz) — g. 15, 17, 19.30 „Anatomia miłości” (pol. 16 l.).
SCALA — g. 16 „Szerokość geograficzna zero” (jap. 14 l.), g. 18, 20.15 „Klan Sycylijski” (fr. 16 l.).
WCASOWICZ (Puszczykowo) — g. 16, 18.30 „Klan Sycylijski” (fr. 16 l.).
WILDA — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Gangsterski wale” (fr. 16 l.).
WRZOS (Mosina) — g. 17, 19.30 „Konert” (pol. 14 l.).
FOTOPLASTIKON — g. 13—18 „Afryka zachodnia”.

KONCERTY

AULA UAM — g. 19.30 — Koncert symfoniczny: dyrygent — Ryszard Czajkowski, solisci: Jerzy Jaroszewicz (fortepian), Janusz Greber (recytacja).

DYZURY

SZPITALA: Interna, chirurgia ogólna, neurologia, laryngologia — ul. Przybyszewskiego 49; chirurgia dziecięca do lat 14 — ul. Kryszewicza 7; okulistyka — ul. Garbary 17; psychiatria — ul. Szpitalna 29/33.
Pogotowie Ratunkowe dla Poznania (Chelmońskiego 20): wypadki uliczne, tel. 999; nagłe zachorowania w domu, tel. 66-00-66; dla nowo poznających, tel. 544-44.
Centralny Ośrodek Informacji Medycznej Służby Zdrowia w Poznaniu — tel. 540-93.
Miejska Lecznica dla Zwierząt (ul. Grunwaldzka 248, tel. 672-414) — g. 9—21 (w nocy nagłe wypadki).
Telefon Zaufania — nr 586-87 i 522-51.
Apteki: Dzierżyńskiego 349, Dąbrowskiego 140/142, Głogowska 107/109, Główna 53, Mickiewicza 22, Słowiańska, Starolecka 78 (dyskurs nocny), Marcinkowskiego 11 (cała doba).

RADIO

PROGRAM I: 7.40 Takty i minuty; 8.05 U przyjaciół; 8.10 Mel. 7 sto lat; 8.35 Muz. rejs; 9.05 Muzyka; 9.30 Berlin z melodii i piosenki; 9.45 A w kurpiowskiej puszczy — graja i śpiewają zespoły pieśni i tańca z Kurpiów; 10.08 Melodie trzech kontynentów; 10.40 Co słychać w świecie; 10.45 Muz. migawki festiwalowe; 11 Jazz w poludnie; 11.25 Refleksy; 11.30 Film bez wizji — „Kobieta i mężczyzna”; 12.20 Muz. ludowa; 12.30 Konc. żywe; 12.50 Nowe głosy w polskiej piosence; 13.25 Radiowy poradnik rolnika; 13.35 Big Band; 14 Alert dla biosfery; 14.05 Przeboje znanego Morza Śródziemnego; 14.30 Sport to zdrowie; 14.35 Musical po polsku; 15.05 Dawne instrumenty; 15.25 Listy z Polski; 15.30 Mistrzostwa Świata w hokeju na lodzie. Transm. III tury ZSR — CSRS; 16.15 Piosenki do słów A. Tytuszewskiego; 16.30 Płyty z różnych stron — Anglia; 17 Studio Młodych: Radio-kurier; 17.15 Nowe głosy w węgierskiej piosence; 17.50 Z księgarskiej łady; 18.05 Rytmotopem po kraju i świecie; 18.30 „Fala 73”; 18.40 Muz. opowieść Szczęsnej; 19.05 Muz. i Aktualn.; 19.30 Scena i film; 20.15 Ty. miłość i wiosna — konc.; 21 Miniatury muz.; 21.25 Studio Młodych: Naszym zdaniem; 21.30 Reveleri wczoraj i dziś; 22.05 Dzw. płać reklamowaj; 22.35 Małe monografie jazzowe — Bassie Smith; 23.15 Wszystkie w stylu „sweet”; 0.05 Kalendarz Nauki Polskiej; 0.10 Program nocny ze Szczecina.
WIADOMOŚCI: 5, 6, 8, 9, 10, 12.05, 15, 16.05, 20, 22, 23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: 8.35 Studio Młodych: Radiostopem po kraju — magazyn aktualny; 8.45 „Muzyka spod strzechy”; 9 Dla kl. IV liceum „Wpływy czynników środowiskowych na prawidłowy rozwój organizmu w obrebie populacji”; 9.20

Uczniowska pamięć o Gagarinie

Od 1968 r. Szkoła Podstawowa nr 55 przy ul. Szpaków (Ko bylepole) nosi imię Jurija Gagarina. Od tego też okresu 12 kwietnia obchodzi dzień patrona na szkoły. W dniu tym bowiem przypada Dzień Kosmonauty.

Również wczoraj uczniowie uczcili pamięć swego patrona. O jego zasługach oraz osiągnięciach szkoły przypominała gośćmi i uczniom dyrektor szkoły — Jadwiga Kośmider. 14 prymusów klas od V do VIII otrzymało odznaki przewodnika nauki. Nastąpiło także otwarcie ogródka geograficznego im. M. Kopernika. Powstał on w czynie społecznym harcerzy szkolnych. Natomiast urządzenia do mierzenia np. siły wiatru przygotowali — również społecznie — rodzice uczniów. W ogródku stanęło też popiersie M. Kopernika.

(a)

DO REDAKTORA GŁOSU

Podróż „na mokro”

3 kwietnia 1973, godz. 4.45. Na peronie 1 Dworca Głównego w Poznaniu stoi pociąg ekspresowy „Wielkopole”. Pracownicy PKP myją w pospiechu okna wagonów. Woda leje się obficie. Wcześniej pasażerowie są traktowani jak intruzy. Wchodzą do przedziału wagonu 1 klasy i próbują zająć miejsce. Gdzie tam. Jak można usiąść, kiedy siedzenia są mokre. Przysiadają koledzy, z którymi jadę służbowo do Katowic. Upierzam ich i rozkładamy gazety. Trafia się konduktor (nr 7138), próbujemy załatwić sprawę, ale nie zostajemy zrozumiani, że chcemy „na sucho” przesiadzić. Konduktor udaje się po komisię, która w składzie jednej osoby zjawia się wkrótce i stara się nam udowodnić, że

UAM — miastu

Instytut Geografii poznańskiego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza podpisał długo terminową umowę o współpracy z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji. Głównym partnerem przedsiębiorstwa będą zakłady hydrografii i klimatologii, które podejmą m. in. istotne dla miasta badania nad zasobami i sposobami wykorzystania wód podziemnych. Umowa przewiduje tworzenie wspólnych zespołów projektowych. Instytut zobowiązuje się ponadto służyć pomocą w podnoszeniu kwalifikacji pracowników MPWiK, natomiast przedsiębiorstwo partycypować będzie w wyposażeniu Instytutu w niezbędną do badań aparaturę (bw)

Łódzki kolowrotek muzyczny: 9.40 Dla przedszkoli: „Wesołe podwórko”; 10.10 Znaki czasu — „Z listów i pamiętników Heleny Modrzejewskiej”; 10.30 Muz. operowa; 11 Dla kl. VIII „Stary człowiek przy moście”; 11.35 Postęp w gospodarstwie domowym; 11.45 „Od Tatr do Baltyku”; 12.05 Dla dzieci „Co słychać u harcerzy”; 12.20 10 minut z zespołu H. Hardego; 12.30 Czas dobrych gospodarzy; 13 Dla kl. I i II „Czyja trąbka gra”; 13.20 Piosenki o Warszawie śpiewa J. Polomski; 13.35 „Światleć z gruszy” — pow.; 13.55 Mini przegląd folklorystyczny — Dziś muzyka Świąteczna; 14 Wieczerki, lepiej, taniej; 14.15 Tu Radio Moskwa; 14.35 Konc. Ork. PR i TV w Krakowie; 15 Amatorskie zespoły przed mikrofonem; 16 Słowo — magazyn i językowy; 17.25 Aud. oświatowa; 17.40 Aud. sport. pt. „Poznanie” kończy swój warsztat pracy; 17.50 Radioexpress; 18 Pozn. konc. żywe; 18.40 Antena amatorów; 19 Studio Młodych „Sad nad polem”; 19.15 Język angielski; 19.30 Transm. konc. Wielkiej Ork. Symf. PR w Warszawie; 21.37 Muz. rozrywk.; 22.10 Studio Młodych: Magazyn studencki; 23.10 No wa muz. naszych przyjaciół; 23.50 Muz. rozrywk.

WIADOMOŚCI: 3.30, 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 11.30, 13.30, 18.30, 21.50, 23.40.

PROGRAM III: 7.30 Obcy dla dzentelmenów — gawęda; 7.40 Muzyczna zegarynka; 8.05 Mój magne tofon; 8.35 Standard rock and rolla; 9 „Tortilla Flat” — odc. 24 pow.; 9.10 J. F. Haendel — II Koncert F-dur na 2 zespoły instrumentów dętych i ork. smyczkową; 9.30 Nasz rok 73; 9.45 Solowa improwizacja G. Burtona i B. Evansa; 10 Śpiew-

Pora na wiosenne porządki

Czy muszą istnieć peryferie?

Poznańska Komenda Straży Pożarnej, idąc za sugestią Rady Narodowej Poznania, postanowiła zlustrować obiekty, położone w peryferyjnych rejonach miasta. Zorientowanie się w stopniu zagrożenia pożarowego tych terenów jest bardzo istotne z jednego chociażby powodu: dojazd jednostek straży pożarnej jest tu na tyle — z powodu odległości — wydłużony, że znacznie może opóźnić ewentualną akcję gaśniczą.

Informacje i spostrzeżenia, którymi zamierzamy się podzielić, pochodzą z lustracji, które odbywały się jeszcze w marcu.

Ogólny nieład, zatarasowane korytarze i przejścia oraz dostęp do sprzętu gaśniczego, brak kłoszy w punktach świetlnych, uszkodzony piecyk w warsztacie, a nawet brak osoby, odpowiedzialnej za zabezpieczenie przeciwpożarowe — stwierdziła jedna z ekip kontrolnych w budynkach

Akademii Rolniczej przy ul. Dąbrowskiego 169.

Przy tej samej ulicy, za wiele nieprawidłowości, a wśród nich za prowizoryczne zabezpieczenie elektryczne i brak podręcznego sprzętu gaśniczego — ukarano mandatem właściciela warsztatu wulka-

POZNAŃ WZOREM ŁADU

nizacyjnego. Podobne niedociągnięcia zauważono w spółdzielni „Transped” przy ul. Lutyckiej oraz w Wytwórni Gipsu i Przemiale Kredy przy ul. Chodziejskiej.

Inna ekipa udała się w okolice Głuszyn, Sypniewa i ul. Staroleckiej. Wzdłuż ulicy Sypniewo znajduje się szereg budynków mieszkalnych oraz gospodarskich, należących do DZBM Nowe Miasto. Wiekoszkożytkowników tych obiektów wybudowała drewniana szopki, kurniki, magazynki itp. Nie dość, że stoją one blisko drogi — nagminnie wyposażone są w prowizoryczną instalację elektryczną. Takie drewniane „szopo-rudery” widzieliśmy np. przy ul. Staroleckiej i Naramowickiej. Rozzebranie ich właściciele przewidują najwcześniej za dwa lata (!).

Ul. Obornicka zmierzamy w kierunku Piątkowa. Ten rejon został niedawno włączony w granice administracyjne Poznania i nie zdążyło pozmieniać tam jeszcze nazw ulic, identycznych często z nazwami poznańskimi. W odwiecznych przez nas warsztatach blacharskich, samochodowych, lakierniczych itp. dostrzegamy nieprawidłowo urządzone instalacje elektryczne i komino-

we, drutowane bezpieczniki, butle z gazami, składowane wbrew przepisom. Niektórych posesji trudno nie nazwać śmietnikami.

Kierownik jednej ze stacji obsługi samochodów, należącej do Automobilklubu Wielkopolskiego, zaprezentował postawę godną ubolewania: w otoczeniu pracowników, palących papierosy w niedozwolonym miejscu, doradzał serdecznie: „Panowie nie wygłupiajcie się”. Zastanawiałem się, co w mentalności owego człowieka zmieni 100-złotowy mandat?

Nasze spostrzeżenia są wyrwykowe i niepełne, lecz chcemy polecić je zainteresowaniu komisji porządku i czystości dzielnicowych rad narodowych. Posiadają one większe uprawnienia, niż Komenda Straży Pożarnej i być może ich interwencje, jak również wydziały przemysłu i handlu rad narodowych, przyczynia się do zmiany peryferyjnego oblicza miasta. Należy skończyć z niechlujstwem, które może przynieść zgoła niewesołe rezultaty.

Trudno w tej chwili powiedzieć, gdzie kończy się wielkomiejski Poznań. Dogodne połączenie komunikacyjne, własna sieć handlowo-usługowa itp. — wszystko to zaciiera kontury jego granic. Natomiast bardzo łatwo można wyznaczyć granice miejskich peryferii tam, gdzie panuje nieporządek i nieład. Czy te peryferie muszą istnieć?

ANDRZEJ SKRZYPCZAK

Międzymiastowe telefony

Automatyczne połączenia z wszystkich central

Poznańscy łącznościowcy dokonali kolejnego usprawnienia w zakresie telekomunikacyjnych usług na rzecz mieszkańców naszego miasta.

Zakończyli oni mianowicie prace nad przystosowaniem pozostałych (z wyjątkiem ręcznej centrali w Naramowicach — nr 57211) central do automatycznego łączenia się abonentów w ruchu międzymiastowym.

Tak więc obecnie z każdej automatycznej centrali po-

znańskiej można się łączyć bezpośrednio przez całą dobę z Warszawą (a także przez nią — ze strefą zewnętrzną Warszawskiego Węzła Telefonicznego, tj. z powiatami Grodzisk Maz., Nowy Dwór Maz., Otwock, Piaseczno, Pruszków i Wołomin), z Katowicami, Szczecinem i Kaliszem, a w godzinach od 14 do 7 rano — z Łodzią i Wrocławiem.

Prosimy zanotować jednak, że od soboty (14 bm.) godz. 20, z Warszawy łączyć się będziemy, wykręcając numer 82, a z Katowicami — nr 83 (nie — jak dotąd — 822 i 832). Z pozostałymi miastami połączenia uzyskujemy w dalszym ciągu przez numery: Szczecin — 891, Kalisz — 862, Łódź — 842 i Wrocław — 871.

Wszelkie bliższe informacje w sprawie automatycznych połączeń międzymiastowych można otrzymać, telefonując pod nr 915.

W ciągu bieżącej pięcioletki — jak poinformowała nas Dyrekcja Okręgu Poczty i Telekomunikacji — przewidziane jest wprowadzenie automatycznych połączeń telefonicznych również z Zieloną Górą, Gnieznem, Gorzowem, Gdańskiem i Bydgoszczą oraz całodobowych — z Wrocławiem i Łodzią. (z)

Koncerty dyplomowe

W sobotę, 14 bm. od godz. 18-tej odbędą się koncerty dyplomowe absolwentów Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej. Koncerty, na które Rektorat PWSM zaprasza melomanów, odbędą się w auli uczelni, przy ul. Armii Czerwonej 87. (na)

INFORMUJEMY

Dzisiaj: ● G. 12 — Klub Związków Emerytów (Młyńska 5) — poranek filmowy. ● G. 15.30 — Pałac Kultury — „Magazyn przyrodniczy”. ● G. 17 — Pałac Kultury — „Jazzowy koncert”. ● G. 18 — aula WSN (Szamarzewskiego 89) — zebranie członków ZBoWiD — Jężyce. ● G. 18.30 — Klub „Złotego wieku” — wieczór autorski H. Derwiche i T. H. Nowaka.

4 bm. zrealizowane na Rynku Jezyckim portmonek. Można odebrać przy straganie z rozsądną p. Felerowicz.

AKTUALNOŚCI

● Koło Naukowe Historyków i Teoretyków Literatury przy Instytucie Filologii Polskiej UAM zorganizowało ostatnio sympozjum,

którego tematem była metodologia i historia krytyki literackiej. Podczas sesji tej, stanowiącej ważny wyznacznik w działalności kół naukowych, a odbyły z udziałem podobnych organizacji z Uniwersytetu Łódzkiego i Uniwer-

Wychowanie techniczne (kl. VII—VIII): „Elektrotechnika na co dzień”; 11.55 — Chemia (kl. VIII): „Szkło”; 12.45 — TTR — Chemia, I. 8; „Reakcje utleniania i redukcji”; 13.25 — TTR — Botanika, I. 8; „Okrytonasienne. Korzeń”; 15.20 — Politechnika TV — Rysunek techniczny — Kurs przygotowawczy; „Zapis złożonych układów” oraz „Reakcje, zasady i reguły wymiarowania”; 16.30 — Dziennik; 16.40 — Dla dzieci: „Pora na Telefora”; 17.30 — Mistrzostwa Świata w hokeju na lodzie grupy „A”. Sprawozd. z meczu Związek Radziecki — Czechosłowacja (kolor); w I przerwie ok. 18 — „Nie tylko dla pań”; w II przerwie ok. 18.50 — „Teleskop”; 19.50 — Do branż i Dziennik; 20.30 — „Wieczór bez gwiazdy” — śpiewa Elżbieta Jodłowska; 21.05 — Panorama Tygodnia; 21.45 — Teatr TV na świecie — Maksym Gorki i „Jęgor Bulyczow i inni”. Scen. i reż. — S. Solowjow. Spektakl TV radz. (kolor); 23.05 — Dziennik i wiad. sport.; 23.35 — Politechnika (powt.).

PROGRAM II: 16.45 — „Jego eks celencja miasto” — program pop. naukowy; 17.10 — Polski film dokumentalny; 17.55 — TV Uniwersytet Powszechny — TWP: „Nowy jest nasz”; z cyklu „Witania O”; 18.35 — Język angielski, I. 16; 19.05 — Tracony czas — przed kamera A. Sroga; 19.20 — Śpiewaj „Swingless”; 19.50 — Dobranoc i Dziennik; 20.35 — Spotkanie z jazzem; 21.05 — 24 godziny (kolor); 21.15 — „Kochać jak Romeo” — fab. film jug. (16 l. kolor); 22.35 — Język angielski w nauce i technice, I. 28 (powt.).

TELEWIZJA

PIĄTEK — PROGRAM I: 9 — Z serialu „Alfred Hitchcock przedstawia” — film „O trzy żony za dużo”; 9.55 — Geografia (kl. VII); „Pojezierze Pomorskie”; 10.55 —

Jadwiga Chojnacka w Teatrze Nowym

Jadwiga Chojnacka, niezapomniana malka Jagny w Reymontowskich „Chłopach”, aktorka 40 ról filmowych i wspaniałych kreacji teatralnych, wystąpi w sobotę w Teatrze Nowym w tytułowej roli sztuki Gabrieli Zapolskiej „Moralność pani Dulskiej”.

Obsada spektaklu: J. Chojnacka, S. Błańska, M. Pogasz, M. Grudziński, U. Lorenz, K. Bartkiewicz, S. Kwasińska, J. Marisówna, H. Przybylska, T. Waśkowska. Reżyseria — Jadwiga Chojnacka, scenografia — Bolesław Kamyskowski. Na zdjęciu: Jadwiga Chojnacka w jednej z poprzednich kreacji Dulskiej w sztuce Zapolskiej. (bran)

Na zdjęciu: pracownicy PZNF w Luboniu podczas sadzenia drzew.

Fot. — A. Kwiatkowski

sytytu Wrocławskiego, wygłoszono kilka referatów.

● Do dobrych tradycji w wielu naszych zakładach pracy należą organizowanie co pewien czas spotkań aktywnie pracowniczych z dawnymi współpracownikami, przebywającymi na rencie względnie na emeryturze. W takim właśnie spotkaniu uczestniczyli niedawno byli pracownicy Wielkopolsko-Lubuskiego Zakładu Przemysłu Cukierniczego „Goplana”.

● Doceniając znaczenie zieleni wokół fabryk chemicznych, które wciąż jeszcze są uciążliwe dla otoczenia, pracownicy Poznańskich Zakładów Nawozów Fosforowych w Luboniu przystąpili do tworzenia przy swojej fabryce naturalnego pasa ochronnego. Czyn społeczny załogi, któremu przewodził członkowie Zakładowego Oddziału Samoobrony, ZMS i Kółła Wędkarskiego, przyniósł piękne rezultaty: posadzono kilka tysięcy brzoź i topól koło „Fosforów”, na terenach zwanych popularnie „Saharą”. (z)